

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti obžalovanému **J. V. a spol.**, pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. marca 2009 v Bratislave, prerokoval odvolanie obžalovaného N. V., proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, z 8. februára 2007, sp. zn. 4 T 4/2004 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného N. V. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, z 8. februára 2007, sp. zn. 4 T 4/2004, bol obžalovaný N. V. (spoločne s už právoplatne odsúdeným J. V.) uznaný vinným z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že:

dňa 4. septembra 2002 v popoludňajších hodinách v čase medzi 18.00 hod. až 22.00 hod., po vzájomnej dohode a predchádzajúcej slovnej hádke napadli v katastrálnom území obce B. v poraste tabaku poškodeného Š. M. tak, že ho viackrát kopali a bili po celom tele, hlavne do oblasti krku a hlavy, následne mu skákali veľkou silou a prudkosťou na oblasť krku, hlavy a hrudníka a na trup a horné končatiny a po celom tele mu kvapkali hmotu zo zapálenej igelitovej tašky, spôsobili mu tak zlomeninu sánky s vybitím viacerých zubov, zlomeninu jazyčky, obojstrannú zlomeninu rebier na pravej strane s posunom a trhlinami pohrudnice, zakrvácanie hrudníkovej dutiny, pomliaždenie pľúc, pomliaždenie a trhlinu srdca so zakrvácaním osrdcovníkového svalu, krvné výrony v mäkkých pokrývkach lebečných,

zakrvácanie medzi mäkké blany mozgové a viaceré popáleniny, v dôsledku zranení poškodený Š. M. utrpel úrazovokrvácačný šok a následne zomrel.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 bol obžalovaný zaviazaný spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej T. M. škodu vo výške 4 974 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný N. V. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že so skutkovými zisteniami ani právnou kvalifikáciou prvostupňového súdu nesúhlasí. Ak by bol on bosými nohami alebo obutý v papučiach skákal po poškodenom, na papučiach, resp. ponožkách by museli zostať krvné stopy. Orgány činné v trestnom konaní sa však skúmaním týchto častí jeho oblečenia nezaoberali. Je pravdovravnější ako spoluobžalovaný J. V. Bolo tiež potrebné zaoberať sa otázkou, či jeho konanie nenaplnilo skôr znaky neprekazenia trestného činu vraždy. Žiadal, aby rozsudok krajského súdu bol zrušený a spod obžaloby krajského prokurátora bol oslobodený.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s poukazom na správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného N. V. nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové aj právne závery. Na dôvody napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje v celom rozsahu a k odvolaniu obžalovaného dodáva:

Na základe doplneného dokazovania po zrušujúcich rozhodnutiach odvolacieho súdu boli odstránené všetky pochybnosti o spoluúčasti obžalovaného N. V. na vražde poškodeného Š. M.

Už z výpovedí oboch obžalovaných vyplýva, že obaja boli aktívne prítomní na fyzickom napadnutí poškodeného. Každý z obžalovaných však priznáva zo svojej strany len také napadnutie, ktoré nebolo spôsobilé zapríčiniť smrť poškodeného.

Zo záverov znaleckého dokazovania znalcov z odvetvia súdneho lekárstva však vyplýva, že na tele poškodeného boli nesporne zistené stopy po útoku pevnou obuvou (pracovné baganče), ktorú mal obutú už právoplatne odsúdený J. V. Rovnako však znalci konštatovali na tele poškodeného stopy po kontakte buď bosou nohou (obutou v ponožke), alebo v šľapkách s mäkkou podrážkou. Takéto šľapky mal obuté práve obžalovaný N. V., a keďže zostali na mieste činu, je pravdepodobné, že počas útoku na poškodeného ich stratil. Poranenia poškodeného, či už boli spôsobené páchatelom obutým v pevnej obuvi alebo páchatelom obutým v šľapkách (bosým páchatelom) boli všetky spôsobilé zapríčiniť smrť poškodeného. Z hľadiska následku totiž nebolo dôležité, či páchatel bol obutý a v akej obuvi, ale skôr fyzické dispozície útočníkov ako hmotnosť a intenzita skákania po tele poškodeného. Tento totiž v dôsledku skákania po jeho tele utrpel také poranenia srdca a pľúc, ktoré viedli k jeho smrti. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na podrobné dôvody prvostupňového rozsudku v tejto časti.

Nie je podstatné, že neboli skúmané predmetné šľapky a ponožky obžalovaného N. V. na biologické stopy, ktoré by zanechal útok na telo poškodeného. V prvom rade nie je vôbec preukázané, že by v čase, keď malo dôjsť ku skákaniu po tele poškodeného, mal obžalovaný N. V. tieto šľapky obuté. Okrem toho ani na podrážkach pracovnej obuvi J. V., okrem krvnej stopy po kopnutí, neboli zistené žiadne iné biologické stopy po napadnutí poškodeného.

Čo sa týka ponožiek obžalovaného N. V., tak tento bol zadržaný deň po spáchaní skutku a nie je ničím preukázané, že ponožky, ktoré mal v čase zadržania obuté, mal aj v čase skutku. Okrem toho z miesta činu odišiel bosý, a teda nie je možné predpokladať, že na jeho ponožkách zostali využiteľné biologické stopy.

Taktiež je nelogické, aby odsúdený J. V. spôsobil poškodenému poranenia tak obutý v pracovnej obuvi, ako aj poranenia bosou nohou. Uvedené skutočnosti svedčia teda nesporne o tom, že na poškodeného útočili obaja páchatelia a to takou intenzitou, že spoločným konaním spôsobili jeho smrť.

Nakoniec aj znalci z odvetvia súdneho lekárstva sa vyjadrili v tom smere, že vzhľadom na rozsah poranení je pravdepodobnejší útok viacerých páchatel'ov na poškodeného. Tento záver, čo aj hypotetický, je v súlade so závermi vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania.

Záver prvostupňového súdu v tom smere, že obžalovaný N. V. sa dopustil trestného činu vraždy spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ (obzvlášť surovým spôsobom) Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 je správny a v súlade s vykonaným dokazovaním.

Čo sa týka záverov dokazovania o duševnom stave obžalovaného, záverov o hodnotení jeho osoby, úvah o výmere trestu a spôsobe jeho výkonu a výroku o náhrade škody, najvyšší súd poukazuje v plnom rozsahu na dôvody prvostupňového rozsudku.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odvolanie obžalovaného N. V. nie je v žiadnom smere dôvodné, preto ho podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. marca 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová